

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 6/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Marty Slivovej, bytom B., ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 149/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Marty Slivovej o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. októbra 2004 doručená sťažnosť Marty Slivovej (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 149/03.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 9. decembra 2002 podala Okresnému súdu Bratislava II návrh na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v sume 2 000 Sk. Po tom, čo sa sudcovia Okresného súdu Bratislava II cítili byť v predmetnej veci zaujatí, rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 3 Nc 28/03 z 27. júna 2003 tak, že vec prikázal na prerokovanie a rozhodnutie okresnému súdu. Toto uznesenie bolo právnomu zástupcovi sťažovateľky doručené 21. augusta 2003 a od jeho doručenia nebol zo strany okresného súdu v predmetnej veci urobený žiadny úkon.

Sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podala v súlade s § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov sťažnosť okresnému súdu a zároveň požiadala o prešetrenie postupu súdu pri jej vybavovaní.

Podľa sťažovateľky nečinnosťou okresného súdu a jeho postupom v namietanom konaní došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a tieto skutočnosti ju oprávňujú domáhať sa aj primeraného finančného zadostučinenia vo výške 5 000 Sk.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatuje, že sťažovateľka namietala porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 149/03 v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

Predmetom sťažnosti sťažovateľky z 23. novembra 2004 je tvrdenie, že v období od doručenia uznesenia krajského súdu o prikázaní veci okresnému súdu na prejednanie a rozhodnutie jej právnomu zástupcovi (21. augusta 2003) do podania sťažnosti ústavnému súdu okresný súd v predmetnej veci nekoná a porušuje jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom všeobecného súdu, v tomto prípade okresného súdu, a označeným základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení uvedeného základného práva.

Pri skúmaní opodstatnenosti sťažnosti, ktorými sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru prihliada ústavný súd na to, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy podľa uvedeného článku ústavy a dohovoru (I. ÚS 197/03, II. ÚS 199/02, IV. ÚS 296/04). V nadväznosti na uvedené ústavný súd už vyslovil, že „nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote (napr. II. ÚS 133/03, IV. ÚS 350/04), ako aj, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí ešte sama

o sebe zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 42/012, III. ÚS 91/04).

Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 149/03 od 10. septembra 2003 (doručenie súdneho spisu z Okresného súdu Bratislava II) do 23. októbra 2004 (podanie s'ťažnosti ústavnému súdu) nemožno na základe skutočností uvedených v s'ťažnosti považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Okresný súd 23. septembra 2003 vyzval právneho zástupcu s'ťažovateľky na predloženie splnomocnenia na jej zastupovanie v konaní pred okresným súdom (predložené 1. októbra 2003), doručoval žalobu odporcovi na vyjadrenie (predložené 12. novembra 2003), vec predložil zákonnej sudkyňi na ďalší procesný postup a 1. októbra 2004 nariadil pojednávanie na 27. január 2005.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľky na jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti nepovažoval už ústavný súd za potrebné vyzývať s'ťažovateľku na doplnenie jej s'ťažnosti predložením kvalifikovaného splnomocnenia na jej zastupovanie pred ním, keďže splnomocnenie pripojené k jej s'ťažnosti nezodpovedalo kritériám ustanoveným v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2005